

general al partidului ne dă, încă o dată, cel mai strălucit exemplu al grijii sale pentru educarea comunistă a maselor, pentru situarea creatorilor de artă și literatură în fața înaltelor și gravelor responsabilități ce le revin, în aceste momente, când poporul nostru își făurește, cu demnitate și mândrie, prezentul și viitorul în paginile istoriei universale.

Dintre fundamentalele responsabilități ale scriitorului, eu aș alege una, care mi se pare a jalona în mod decisiv drumul fiecăruia dintre noi. Este acea răspundere care stabilește raporturile dintre scriitori și societate. Prin natura îndeletnicirii sale, scriitorul poartă pe umeri o nobilă îndatorire: aceea de a fi permanent înăluntrul cetății, nu în afara zidurilor ei, de a se întreba, din prima până în ultima clipă, cui se adresează și pe cine slujește prin opera lui. Sentimentul acesta, al responsabilității cetățenești, nu în care trebuie să ne așezăm la masa de scris, ne este magistral relevat în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, atunci când spune: „*Noi vrem ca arta și literatura să fie puse în slujba poporului, să se scrie și să se creeze pentru clasa muncitoare, pentru țărănime, pentru intelectualitate, pentru toți oamenii muncii*“.

Secretarul general al partidului a menționat, în repetate rânduri, realizările și lipsurile din domeniul literaturii, scoțind în evidență necesitatea creării unor opere străbătute de generosul umanism al societății noastre, într-un climat de varietate a stilurilor și de liberă înfruntare a opiniilor. Toate acestea, însă, în cadrul concepției revoluționare a clasei muncitoare, și servind scopului nobil al cultivării celor mai înalte virtuți morale și civice.

Putem afirma că, în dramaturgia noastră contemporană, cu excepția unor neîmpliniri sau experimente sterile, acest valoros sentiment al responsabilității civice a autorului s-a făcut simțit în marea majoritate a pieselor care au văzut lumina rampei.

Ca scriitor am căutat să oglesc în lucrările mele de până acum îndeosebi aspecte și probleme din viața și preocupările tineretului nostru. Avem un tinert harnic, studios și plin de elanuri, dar și de întrebări, de frământări inerente vârstei. Există încă o multitudine de fațete extrem de interesante ale trăsăturilor morale ce configurează imaginea acestui tineret — trăsături ce n-au fost înfățișate și analizate îndeajuns în lucrările de proză sau dramaturgie. Este de datoria noastră s-o facem! Acea datorie cetățenească de care vorbeam și care ne obligă ca, alături de calitățile ce alcătuiesc cartea de vizită a omului tânăr, să privim cu un ochi necruțător apariția unor atitudini și mentalități incompatibile cu spiritul și atmosfera societății în care trăim și ne dezvoltăm. Mentalitatea parazitismului, a căpătuiei mărunte și lesnicioase, ploconirea în fața unor produse submediocre, străine de ideologia noastră, trebuie aduse sub vârful ascuțit al penitei scriitorului, în virtutea răspunderii civice.

...Acestea au fost doar câteva gânduri din cele multe care m-au însoțit citind expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu. Ca scriitor comunist și ca cetățean al acestei țări văd în expunerea secretarului general al partidului un îndreptar neprețuit pus la îndemâna creatorilor de bunuri spirituale românești și totodată un îndemn la realizări din ce în ce mai valoroase, menite să răspundă cu succes așteptărilor partidului și poporului nostru.

MIRCEA BRAGA

Adevăratul înțeles al creației

Considerăm recente inițiative ale conducerii partidului nostru, ale tovarășului Nicolae Ceaușescu personal, nu doar simple propuneri de măsuri, ci un vast și eficient program de dezvoltare și îmbunătățire a activității politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii. Analiza competentă, cu un înalt spirit de răspundere, a realităților din acest domeniu este, odată în plus, o dovadă grăitoare a gândirii creatoare ce caracte-

rizează conducerea partidului nostru. Este, totodată, o garanție că propunerile conțin singura perspectivă cu adevărat înnoitoare, asigurând progresul neîntrerupt, consecință firească a cunoașterii aprofundate a stărilor de fapt din țara noastră. Și, astfel, se certifică, încă o dată, că partidul nostru, de fermă orientare marxist-leninistă, cu o nobilă consecvență în urmărirea telurilor sale, ale noastre ale tuturor, este un creator în cel mai deplin înțeles al cuvintului.

Acest program, la care a subscris cu entuziasm întregul nostru popor, este menit a deschide și instituțiilor artistice de spectacole un orizont din care să fie înlăturate mai vechi ezitări, carențe și insuccese. El va asigura o mai strînsă legătură a artei cu destinatarii ei, cu poporul, cu acel care — peste veacuri — a știut întotdeauna să cinstească nuările valori.

Urmînd indicațiile partidului nu vom satisface doar o cerință a momentului, ci vom făuri adevăratul destin al artei, vom răspunde supremelor cerințe ale creației din totdeauna.

Structurate pe aceste premise, activitatea noastră din stagiunea viitoare va urmări integrarea mai deplină a instituției sibiene în frontul larg al luptei pe tărîm ideologic, cultural și artistic.

Considerăm că repertoriul pe care ni l-am propus este alcătuit după criterii mai riguroase. Vom aduce pe scenă un mesaj clar. Ne vom adresa prin spectacolele noastre, într-o măsură mult mai mare decît în stagiunile precedente, copiilor și tineretului, abordînd chiar texte cu destinație specială. Ne vom strădui mai îndeaproape să impri-măm spectacolelor spiritul social-educativ necesar, și nu vom ocoli acele acțiuni care duc la stringerea legăturilor între teatru și publicul său.

Și sîntem convinși că ne vom atinge scopurile propuse, fiindcă procedînd astfel nu vom înlătura adevăratele valori artistice, ci, dimpotrivă, le vom sprijini și difuza larg, telul ultim fiind Creația, în adevăratul înțeles al cuvîntului.

TUDOREL POPA

O tinerețe răspunzînd tinereții

Programul elaborat de tovarășul Nicolae Ceaușescu mi-a solicitat meditația, și nu o adeziune formală. Citînd și studiînd materialele publicate în presa noastră, spun un da! — categoric. E bine așa!

Ca actor direct implicat în procesul de instruire și, oarecum, de amuzare a copiilor și tineretului, mă preocupă, de multă vreme, „ce se întîmplă” cu tineretul nostru. Ce arome îl interesează, ce-l preocupă — de la vise la dorinți, de la muncă la reu-

șită, de la pretenții pînă la răspunderi. Propunerile de măsuri preconizate mi se par, mai mult ca oricînd, binevenite, reprezentînd o tinerețe, răspunzînd tinereții.

Îmi sînt răspunderea majorată într-o proporție covîrșitoare, mai cu seamă că rolurile mele de pe micul ecran se adresează acestui tineret pe care îl dorim entuziast, gata de muncă, serios, devotat țării și partidului și bucurîndu-se în chip sănătos de viață și de artă.

MAGDA POPOVICI

Un îndemn la autoanaliză

Pentru artist, expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologic și al activității politice și cultural-educative este în mod esențial un îndemn la meditație și autoanaliză. Cu atît mai mult, pentru artistul tînăr și care se adresează tineretului.

Am făcut parte, vreme de șapte ani, din echipa Teatrului „Ion Creangă”, și-mi dau seama că teatrul — dacă s-a ocupat cu consecvență și cu talent de spectatorii-copii, preșcolari și școlari din clasele mici — a fost departe de a-și fi îndeplinit misiunea față de adolescenți și de tineri. Repertoriul adresat acestora a pendulat între piesa didacti-